

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasti

se računajo po vrstah in petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zbirave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati le na Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnostvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 14. Ministerski predsednik grof Clary odpotuje jutri v Budimpešto, kjer se bode vršil skupni ministerski svet. Clary ostane v Budimpešti, dokler bode trajalo pogajanje kvotnih deputacij.

Dunaj 14. Odsek za nadzorovanje državnih dolgov je imel zvečer sejo. Novi poročevalci Czedik je predlagal, da se ugotovi zahtevku finančne uprave, da se ji ima izročiti 118,318.940 kron zlata, ker je stvar nujna in ker je dotična ces. navedba pravokrepa. Po daljši debati so odklonili predlog poročevalca s 3 proti 3 glasom.

Dunaj 14. Seja odseka za proračun, ki je bila napovedana za danes, se bo vršila v četrtek.

Pariz 14. (Senat.) Senat se je odgodil po formalni seji. Od jutri naprej bo senat nadaljeval razprave kakor državno sodišče.

Pariz 14. (Komora.) Zbornica in tribune so dobro obiskane. Predsednik Deschanel čita mnogoštevilne interpelacije. Minister-predsednik zahteva, da se združijo vse interpelacije o občni politiki v jedno ter da se začne nemudoma z razpravljanjem o isti. Začel je govoriti Cochlin.

Rim 14. Danes je kralj Humbert otvoril s prestolnim govorom zasedanje parlamenta. Prestolni govor opozarja, da je bilo parlamentarno delovanje moteno in pretrgano, ter izraža željo in upanje, da bo parlament sedaj popravil zamudo.

Govor naznanja naredbe glede dvigovanja prisilnih bivališč in preosnovo nekaterih davčnih zakonov, s čemer se imajo razbremeniti nižji sloji. Italija da gleda zaupljivo v bodočnost. Razmerje z drugimi državami je izvrstno. Od nikoder ne preti deželni nobena nevarnost. Poslanci so na več mestih govora živahno pritrjevali.

Peking 14. Pristanišče Yičanfu je formalno otvoreno za inozemsko trgovino.

Carigrad 14. Ruski poslanik je izročil vi-

soki portu notu, v kateri protestira Rusija proti uporabi dolhodkov iz vilajetov v druge svrhe nego v plačilo vojne odškodnine.

Vojna v južni Afriki.

London 14. »Reuter« javlja iz Kimberleya, da so dne 5. t. m. Boereci obstreljali vodovodne naprave.

London 14. »Reuter« javlja iz Kimberleya, da so dne 5. t. m. Boereci so ves dan obstreljali Kimberley, ne da bi napravili posebne škode. Večina granat niti ni počila.

Italijanski državni poslanci

so zašli v pozicijo, na kateri jih v resnici ne more zavidati nikdo. Na Dunaju jih itak že davno ni smatral nikdo resnimi politiki, ali vsaj pred lastnim, v političnih stvareh precej nevednim občinstvom v pokrajinah so se z svojimi renomažami vendar znali obdajati z nekim nimbom. Z širokoustenjem po listih se jim je posrečalo vzbujati vero, kakor da na Dunaju vse poslušajo z napeto radovednostjo, kaj porečejo oni, gospodje italijanski poslanci. Za italijansko širše občinstvo so bili italijanski poslanci kakor solnce, ko je nebo prepreženo z oblaki. Solnce ne vidimo in vendar vemo, da je in da sije v vsej svoji krasoti. Tudi dela italijanskih poslancev občinstvo ni videlo, ali uverjeno je bilo, da delajo, da so ugledni, da imponujejo. Tako je bilo do pred par leti, do zadnjih državnoborskih volitev, vse dotlej, ko so tudi tržaški Italijani — v soglasju in po nasvetu dobrega jim prijatelja Rinaldinja — opustili politiko abstinence in so se udeležili volilnega boja v Trstu — z najsijajnejim uspehom. Zmaga njih je bila popolna. Takozvana konservativna stranka je zginila s pozorišča, okoličanski Slovenci so bili poraženi in socijalni demokratje tudi niso mogli vspeti proti silnemu aparatu, ki je bil progressovi stranki na razpolago. Italijanski radikalizem je slavil svoje triumpfe in je potegnil v svoj vrtnece vse sloje prebivalstva tržaškega.

in jih vrnil dekletom. Najprvo je hotel takoj izprašati Tonko, ali zdelo se mu je neumestno, da bi storil to v šoli. Potem pa zopet ni vedel, kdaj bi bil primeren čas za to. Na ulici jo vendar ne more pričakati. V šoli je ne more zadrževati. A bilo mu je, kakor bi moral govoriti žnjo.

V šoli jo je dobro pogledal. Iz teh očíj je sijala nenavadna prostodušnost in njemu je bilo, kakor bi se pregrešil, ako ji ne bi povedal resnice. Bolje, da jo izve sedaj, nego da živi v fantastičnih iluzijah, pa pade potem naenkrat iz oblakov na trdo zemljo, kakor se je zgodilo njemu.

Sicer ne vé prav, zakaj se briga ravno za njo. Opraviti ima z mnogimi optimisti, a vsakemu pušča njegove domišljije, ker se je davno prepričal, da ne doseže ničesar s svojimi teoretičnimi dokazi. Že davno se drži načela, da je najbolje, ako ljudi prepuščamo same sebi; praktični dokazi življenja jih morajo izpreobrniti. Zakaj naj radi Tonke deča izjemo?

Eh, no. Je že tako. Rad bi jo poučil, ali kje naj dobi priložnost za to?

Dolgo je premišljeval, a ni našel nobene prave poti.

Tedaj mu je slučaj prišel vstrie.

Nekoč je šel po ulici in brez namena se je

Kdo se ne spominja z ogorčenjem v sreču na huronsko kričanje po tržaških ulicah, na vsa sramotjenja, ki jih je moral takrat prestajati naš slovenski živelj?! Vse je bilo kakor v deliriju, celo ženske — kaki prizori so bili to! —, so rjovele po ulicah in gorje tudi najodličnejši slovenski dami, ako so jo zmage pijani sinovi laške kulture in zbesnele babure zasačili, da je na ulici govorila slovenski!

Vse je bilo v deliriju, vse je — razgreto po divji agitaciji in podkurjeno po sijajnih obečanjih — pričakovalo čudežev. Ali maščevalna Nemeza je sledila kmalo. Čudeži so izostali in navdušenje se je jelo ohlajati. Nimb okolo njih glav je jel bledeti in ginevati, oblaki na nebu so se jeli trgati, in občinstvo je videlo v svoje grozno razočaranje, da tam, kjer je slutilo blestečo solnce, je le — črna pega. Z nimbom junakov, ki prenašajo gore, je bilo pri kraji; tam gori v višavah, kjer naj bi sijalo zlato solnce, vidi ljudstvo sedaj le smešne prikazni. Kar se je zdelo poprej zlato, je spoznano kakor talmi-zlato. Vse, vse, z čemer so se bahali: zmožnost, značajnost, doslednost, politički instinkt novih mesijev — vse je talmi-zlato. Razočaranje je veliko in razjeda italijansko organizacijo. Taka je genesis, takov je postanek razpora med tržaškimi Italijani in osnutje novega političnega »demokratskega« društva.

Glasovanje Italijanov proti predlogu Daszynskega za izbrisanje § 14 iz avstrijske ustave je pa storilo, kar je bilo še storiti v porušenje ugleda teh gospodov pred širšo italijansko javnostjo. Pojavi nevolje so bili toliki, da je slednjič glasilo poznane »cammore«, »Il Piccolo«, čutil živo potrebo, da je skušal opravičiti rečeno glasovanje italijanskih poslancev. Ali, kakor je že težko, dobro braniti slabo stvar, mu je tudi ta poskus šmentano slabo vspel in je — po sodbi vsacega razsodnega človeka — svojim varvancem in hkratu tudi zaščitnikom več škodil nego koristil, kakor se je pokazalo na zadnjem shodu »Associazione Democratica«.

ustavil pred prodajalnico ženskih klobukov. Med oknom je videl klobuk z čudnimi okraski. Tudi moda se je polastila umetniške »secesije« in ta klobuk je bil uprav secesionističen. In to je bilo nekaj umetnega. Zato se je zagledal vanj.

V tem so se odprla vrata in iz prodajalnice je stopila Tonka.

Isti hip sta vzkliknila oba.

— Oh!

— Dober dan, gospod profesor. Kaj pa Vi delate tukaj? Ali občudujete naše klobuke?

— Vaše klobuke, gospica? Da, da, ženske klobuke.

— Ne tako. Jaz pravim: naše klobuke, ker tudi jaz izdelujem take stvari.

— Vi?

— Da, jaz. To Vam pravim, ker morate vedeti, da sem modistica, pa da Vas ne bo sram, ako me hočete spremiti.

— Da, hočem, ker bi že davno rad govoril z Vami.

— Z mano?

— Da. Kako morete tako obsojati pesimizem? Vi se sklanjete na svet, na naravo, na življenje. Koliko pa poznate sveta, koliko narave, koliko življenja?

(Pride še.)

P O D L I S T E K

27

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Prav tedaj je bila ustanovljena viša dekliška šola. Tonka ni imela več miru. Obljubila je mami, da ji bo pomagala, kolikor ji bo čas dopuščal in modistica je bila zadovoljna. Teto je pa vprašala, ali ji je ljubše, da ji plača stanovanje in hrano, ali da ji pomaga v domačnosti? Teta je mrmrala nekaj o muhah mladih deklet, ko pa je videla, da ne vspe proti Tonkini volji, je dejala, da se ne da tako osramotiti, da bi jemala denarja od dekleta.

In tako je šla Tonka zopet v šolo. Po dnevi je v svobodnih urah pomagala doma; po noči je delala za modistico. In vendar je bila v šoli vedno med prvimi.

Ne more se reči, da je bila izredna krasotica, vsekako pa je bila lepa devojka, kateri je zdravje in veselje gledalo iz modrih, velikih, sijajnih očíj.

To je bilo tisto dekle, ki je tako odločno obsojalo pesimizem.

Savič je drugi dan prinesel pisanke v šolo

Ali si je možno misliti nesrečnejši argument, nego je bil ta, da Italijani so morali glasovati proti predlogu Daszynskega že zato, ker so zanj glasovali oni, ki hočejo — vrči ministerstvo Claryjevo? Za božjo voljo, mari se je italijanski klub etabliral kakor resilna postaja za ponesrečene ministre?!

«Piccolo» bi hotel kazati svoje varvance kakor sila praktične ljudi in vprašuje: Ali bi se bil kdo škandalizoval na tem, če bi se s pomočjo § 14 izvela tudi druga železniška zveza s Trstom? He, «Piccolo», ali ni bilo v najbližji minulosti, da so isti tvoji ljubljenci ob boku nemške levice bili junaško borbo proti istemu § 14?! Ob boku iste levice, ki je rabo prav istega § 14 označala kakor gajenje svobode, parlamentarnih pravic in ustave?! Se-li ne spominjaš, kako si tudi ti pomagal zgražati se nad vlado in desnico prav radi tega §?! Kje ti je doslednost?! Kje tvoj liberalizem?!

«Piccolo» pravi tudi, da tržaški Italijani niso zapustili politike abstinence v ta namen, da bi na strani Čehov in Poljakov pomagali reševati ustavna in načelna vprašanja, ampak so poslali poslance na Dunaj le kakor može kupčije, ki naj od slučaja do slučaja — ali za ali proti vladi — povspešujejo lokalne koristi.

Da s tem pripoznam »Piccolo« ni posebno povzdignil ugleda svojih poslancev, je pač jasno. To pripoznanje pa moramo pomoliti danes pod nos vsem onim, ki so — da bi opravičili nasilje, storjeno o volitvah proti Slovincem — lagali in varali, češ: pridobili smo velikansko, ker smo tako intransigentne Italijane spravili z ustavo in državno mislijo avstrijsko. Mi smo že takrat in vedno potem imenovali otroka z njega pravim imenom, no, sedaj priznava tudi »Piccolo«, da Italijani igrajo na Dunaju zavratno, neiskreno ulogo, da skušajo le, kako bi mogli kaj iztisniti iz države, sicer pa so ostali isti »patrijotje«, kateri so bili, predno — so se »spravili« z državno mislijo avstrijsko. Da, vsa ta sprava je ostra obtožnica, je žalosten spomenik delovanju onih mož, ki so delovali na taki spravi!!

Danes pa so blamirani tudi gospodje — kakor jih imenuje »Piccolo« — uomini d'affari; danes ve svet, da je njihovo delovanje na Dunaju brez vsega etičnega motiva, da jim nedostaje vseh onih atributov moštva, ki pridobiva zaupanje prijateljev in spoštovanje nasprotnikov. Danes vidi ljudstvo, da je le postavilo »peteline« na streho, ki se sučejo, kakor jih že vrti muhasti slučaj.

Potrjana je gloriola, porušena je slepa vera in vse ima občutek, da je Trst tako slabo zastopan v parlamentu, kakor še ni bil nikdar.

Javni shod

političnega društva »Edinost« v Rojanu

dne 12. novembra 1899.

(Dalje.)

Občinska uprava v Trstu.

Kar se tiče gospodarstva z našim občinskim premoženjem, hočem omeniti nekaj o razpravah, ki so se vršile lanskega leta, junija in julija meseca, v našem mestnem svetu.

Nekaterim je gotovo znano, da je naš mestni svet namerjal takrat izposoditi si 12, oziroma 16 milijonov goldinarjev. To ni kakšna malenkost, ki se izplača v dveh ali treh letih. Ta dolg bodo čutili še naši otroci. Opravičeno je bilo torej vprašanje, ali je res potrebno, da se naše mesto in okolica zadolžita za 12, oziroma 16 milijonov goldinarjev?! O tem so razpravljali v različnih sejah mestnega sveta. O tej priložnosti so se tudi naši poslanci udeležili razpravljanja ter razložili svoje pomisleke.

Takoj v prvi seji dne 3. junija 1898. leta se je vaš poslanec g. Dollenz oglašil z daljšim govorom. Rekel je kolegom večine, da posojilo 12—16 milijonov gold., katero namerjajo najeti za razna dela, ni malenkostna stvar. Če že mislijo toliko svoto potrošiti, hočejo tudi okoličani znati, zakaj jo hočejo potrošiti?! Če imajo okoličani dolžnost, prispevati k pokritju tega dolga, morajo imeti tudi oni nekaj koristi od istega. Opozoril je, da je v izkazu, predloženem o delih, katera bi se imela izvršiti za omenjenih 12—16 milijonov, le bore malo naprav, ki bi bile okolici v korist.

Ta opazka je zbudila poslance večine, kajti čutili so resnico, da okolica, če že mora plačevati dolg, ima tudi pravico zahtevati, da se tudi zanjo kaj stori.

Oglasil se je — najslavnejši italijanski govornik v mestnem svetu, dr. Venezian, ki je rekel: »To očitano, katero nam dela g. Dollenz, je popolnoma neopravičeno. Mi smo mislili tudi na okolico; mi hočemo s tem denarjem celo mnogo dobrega storiti okolici v prid. Veliko tistih del, katere predlagamo, je samo v korist okolice. Pred vsem — cesta iz Barkovelj v Miramar«. (Smeh.)

Mi pa vemo vsi, da cesta iz Barkovelj v Miramar imamo že dolgo vrsto let in so okoličani isto tudi rabili. A koristila jim je malo, ker nima nadaljevanja na Kontovelj in Prosek. Rabila jim je samo kakor pešpot in jim tudi odslej ne bo mogla več koristiti, nego doslej. Mi vemo, da je razširjena cesta iz Barkovelj v Miramar le tistim tržaškim bogatašem v korist, ki imajo čas in sredstva, da se ob nedeljah in praznikih v svojih kočijah vozijo v Miramar na izlet. (Tako je!)

Za to cesto so preračunili izdatek 60.000 gl. in za kanalizacijo ob isti 10.000 gl., torej skupaj 70.000 gl.

Gospod Dollenz je odgovoril Venezianu v navedenem zmislu, da je namreč ta cesta le za gospodo, ki ima svoje kočije, a za druge ljudi da nima nobene vrednosti. Vendar jo je dr. Venezian našteval kakor najvažnejšo pridobitev za tržaško okolico. (Smeh.) Naštel je pa še drugih del, ki so bila navedena v omenjenem izkazu in ki so baje tudi na korist okolici. Mej temi deli je zlasti popravljane ceste, ki vodi na pokopališče pri sv. Ani. Za ta popravek so preračunili 310.000 gl., za urejevanje pokopališča pa 350.000 gl. To da je tudi na korist okolice! Zakaj? Zato, ker pokopališče, oziroma cesta leži na tleh sv. Marije Magdalene zgorje in spodnje. Dr. Venezian je rekel patetično: Vidite torej, kar trošimo, trošimo za okolico!! (Viharna veselost.) Tega pa gospoda nočejo vedeti, da ima skoraj po vsej okolici vsaki kraj svoje pokopališče ter da pri sv. Ani pokopujejo skoro le meščane. Kar se torej troši v popravilo te ceste in za pokopališče, troši se skoraj izključno za meščane. (Tako je!) Mi vemo sicer, da bi bilo g. Venezianu bržkone prav ljubo, če bi nam mogel poslužiti s pokopališčem pri sv. Ani. On bi nas najrajše vseh spravil tja. (Smeh.) Vendar mislim, da še nismo tako daleč, mislim, da bomo še živeli, ukljub g. Venezianu in njegovim prijateljem. (Klici: Tako je!) Mi se še ne damo pokopati! (Frenetično ploskanje.)

Dr. Venezian je navedel še nekatera druga dela, ki so baje tudi v prid okolici. Tudi — norišnica da se bo zidala. (Smeh in vsklikanje.) Za to je preliminaranih nič več, nego 1 milijon goldinarjev. To da je samo na korist okolice, kakor da bi se norišnica zidala za nas. Jaz pa mislim, da imajo okoličani tako svež zrak in toliko svobodnega gibanja v istem, da zanje ne obstoji v posebni meri nevarnost, da bi rabili norišnico za živčne in duševne bolezni. Če je kdo bolan, so morda meščani, in mi jim radi privoščamo ta zavod. (Smeh.)

Še nekaj. Tudi za kasarno v Roenu je v omenjenem izkazu navedenih 150.000 gl. Tudi ta se bo zidala v tržaški okolici — torej je na korist okolice. Vojašnica, ki bo služila e. in kr. vojski, je torej tudi na našo korist.

Tu bi jim skoro dali prav. Kajti vojaki so res večinoma Slovenci. Kar je Italijanov v Trstu, ali so tuji polaniki, ali pa, kedar jih kličejo v vojake, beže tja čez mejo ter se odtežajo vojaški dolžnosti. (Klici: ali pa niso za nič!) To je torej edina točka, o kateri jim moramo priznati, da je v korist našemu narodu.

Dr. Venezian je menil dalje, da je tudi tista hiša, ki jo hočejo napraviti za — konjederea (Viharna veselost), istotako na korist okolice, ker jo bodo tudi zidali v tržaški okolici. Stala bo 30.000 gl. Konji, ki poerikajo v mestu, menda ne pridejo tja; tiste stavijo menda v kak muzej... (Klici: Salame, salame!)

Na tak način je dr. Venezian odgovarjal vašemu poslanecu, g. Dollenzu. A isti mu ni ostal dolžan odgovora ter ga je zavrnil, kakor ste slišali sedaj mene. (Pride še.)

Politični pregled.

TRST 15. novembra 1899.

K položaju. »Piccolo« je že, in sicer na skromen način, danes pokopal svojo včerajšnjo — raco o češkem hrepenenju po češko-poljsko-nemski koaliciji. V kratki brzjavki z Dunaja pravi namreč, da je sicer res, da so v večini sprožili tako misel in da je ista imela mnogo priporočevalcev — sicer pa da nič na vsem skupaj.

Saj smo rekli mi takoj. Kako opravičeno je bilo naše vprašanje v včerajšnjem izdanju, kdo da je prav za prav ta levica in kdo v njej da je pooblaščen govoriti v imenu Nemcev?! — smo dobili zopet jasen dokaz na nekaterih shodih. V nemških Jablonicah, v Tešinu in v Krnovu so se izrekli za Schönenerja in Wolfa in proti nemški ljudski stranki. Z Schönenerjem vendar ne bo desna sklepala koalicije za pozitivno delo, — kedaj je bilo še možno spajati ogenj in vodo?! Brez Schönenerja in Wolfa pa za sedaj nemške skupine niso stranka, ki bi bila v položaju, da bi mogla sklepati obvezne pogodbe!

Včeraj je bila kontrolna komisija za državne dolge zopet zbrana, da se vnovič posvetuje o zahtevi vlade za izplačanje zlata za 118,318.940 kron. Grozno zadrego, v katero jo je spravil prvi sklep komisije, je vlada pripoznala že s tem, da je ponovila svojo prošnjo. A včeraj je komisija sklenila vnovič, da ostane pri tem, kar je sklenila poprej: vlada ne dobi zahtevanega zlata! Desničarski člani se torej niso dali omajati niti po prošnjah grofa Claryja, niti po srditih izbruhih jeze v ogerskih listih. Grof Clary je v zagati. Čas hiti, novo leto je blizu, v dogovorih z Ogorsko prevzete obveznosti mora avstrijska vlada izpolniti — a potrebnega zlata ni. Dve poti ima sedaj grof Clary pred seboj. Ali predloži parlamentu poseben zakon za izplačanje onih 118 milijonov kron, ali skuša doseči, da parlament reši ves kompleks nagodbenih predlog.

Za jedno in drugo pot bo bržkone manjkalo potrebnega časa in potrebne večine. Po takem utegne imeti »Vaterland« prav, ki pravi, da iz konflikta med kontrolno komisijo za državne dolge in vlado bržkone nastane konflikt radi nagodbe, kateremu bo sledil — padee ministerstva Claryjevega! Prej ko pride ta dogodek, bolje bo!

Državni zbor. (Zbornica poslancev.) V včerajšnji seji je razprava o odgovoru ministra na interpelacijo radi izgredov na Moravskem srečno dospela do obeh generalnih govornikov. Pred tema je še govoril socialist dr. Verkauf in sicer o dogodkih v Graslcah. Povdarjal je, da so vsi ranjeni in mrtvi bili zadeti v hrbet, torej, ko so bežali. Ni res torej, da bi orožniki bili postopali v silobranu. Govornik je očital ministru, da obdolžuje ljudstvo, mesto bi tožil morilce. Generalnima govornikoma sta bila izvoljena dr. Sileny in dr. Menger.

Dr. Sileny je povdarjal, da Avstrija stremi po gospodstvu manjšin in germanizaciji. Ali vsi ti poskusi ne izdajo nič. Češki narod se vzdržuje po lastni moči, je priporil zopet mnogo mest in bo napredoval. Kar se tiče Židov, je odvisno od njih samih, na kako stališče se narod češki postavi nasproti njim. Dr. Sileny je govoril 4 ure in pol in je zaključil, poziva je Nemece, naj se združijo z Čehi v blagor ljudstva v Avstriji.

Tudi govor generalnega govornika dra. Mengerja je izzvenel v klie po spravi. Vsi narodi Avstrije — je rekel — naj bi se združili — da bi po pravičnem jezikovnem zakonu storili konec nesrečnemu narodnostnemu prepiru, ali da bi vsaj omejili istega.

Prihodnja seja bo jutri.

Rus o južnih Slovanih. Ruski pisatelj, knez Golicey-Muravlin se je nedavno mudil po slovenskih krajih. Utise, ki jih je dobival v teh južno-slovanskih krajih, je potem opisal v petrogradskih »Vedomostih«. V četrtem članku pravi: »Prepir v Jugoslovanih ni nič drugega, nego avstrijski »de-vide et impera«. V Avstriji vladajoči zistem se opira na razdor med Hrvati in Srbi. Tako so se tudi Slovenci razdelili v liberalce in klerikalce. Ali ta spor se še ni ukoreninil globoko. Nobena stranka se ni odrekla osnovnim vseslovenskim idealom. Na Dunaju se jim še ni posrečilo, da bi našli protinarodno stranko. Voditelji obeh strank naj se otresejo tega tmetnega spora, za ne še —

nega od zunaj. Maloštevili Slovenci se na smejo cepiti na tabore, izmišljati gesla, ki jih razdvajajo, n. pr. vsakovrstne — izme. Slovenci so napreden narod. Srbi in Hrvatoma so v izgled delavnosti in druženja, oni kažejo svojim sosedom bratom neumnost in neosnovanost slovenskega cepljenja. Ali povdariti treba, da je pojm o tem razporu kakor o nečem, kar je bistveno v slovanskem značaju, popolnoma kriv. Ako gledamo natančneje, vidimo, da so nam to podtaknili Nemci, da bi tako dokazali nemožnost slovenskega jedinstva. To je pesem o bratu v ptujem očesu. [Treba samo pomisliti, kaj je bila Nemčija pred svojim jedinstvom. V resnici ni tako strašan ta jugoslovanski spor, bolj pa severnoslovanska nemarnost, naše lastno nepoznavanje onega, kar bi mi kakor Rusi morali znati. Na srečo pa ta nemarnost izvira le iz slučajnega nepoznavanja. Ruska družba je budna in srečna. V slovanskem vprašanju je le včasih zablodila in zgrešila včasih pravo umevanje. Najprej Sofija in potem Beligrad sta nam zasenčila Sarajevo, Mostar, Cetinje, Ljubljano, Zagreb. Storili smo pogreško, ko smo motrili zapreko, a sedaj valimo krivdo na druge. Temu nelepemu postopanju Rusov bo kmalu kraj.]

K tem izvajanjam ruskega pisatelja opazja »Obzor«: To je važna beseda o pravem času. To ni pravičeno, da drugi Slovani trpé radi ničevnosti bolgarskih in srbskih renegatov.

Italijanski parlament se je sešel včeraj. Zasedanje se je otvorilo s prestolnim govorom. V tem govoru se pozivlje parlament, naj vendar resrjo že lani predložene politične zakone. Vlada hoče predložiti zakone za odpravljenje določil o prisilnem bivanju in za preosnovo nekaterih davkov. — Italija je v dobrih odnosih z vsemi državami.

Domače vesti.

Zaplena. Sinočnjó večerno izdanje »Edinosti« je e. k. državno pravdníštvo zaplenilo radi notíe »Torej prepovedano«, v kateri smo govorili o čudni naredbi deželne vlade na Kranjskem, skatero je učenje ruskega jezika prepovedano.

V odškodnino gg. naročnikom po deželi smo temu izdanju priložili ponatis sinočnjega izdanja, izpustivši, seveda, zaplenjeni odstavek.

Pogreb blagopokojnega škofa, mons. dra. Glavine. Pri sv. Jakobu je bilo že ob 8. uri vse polno ljudstva. Množica je bila tolika, da je bil promet nemogoč. Policijski aparat je imel polno posla in je z veliko težavo vzdrževal red, dokler je bilo mogoče. Točno ob 9. uri so po ulici sv. Marka navzgori na vozu I. reda pripeljali krsto, v kateri je ležalo truplo pokojnega vladike. V voz je bilo vpreženih 6 črnih konj. Ljudstva je kar mrgolelo, ulica je bila popolnoma natlačena, da je bilo komaj razlikovati pravi spreved. Prvotnega reda, po katerem naj bi bili krsto nesli v cerkev sv. Jakoba, ali niso mogli vzdržati, ali pa so ga spremenili, kar nam ni znano; resnica pa je, da so krsto vzeli z voza in šestorica mož je nosila ostanke pokojnega vladike po ulici Scuole nuove proti sv. Justu.

Pred krsto je korakala vojaška godba, ki je svirala žalostinke. Za godbo je bilo nekoliko pobožnih društev — s pičilim številom. Potem je sledila duhovščina v ornatu (posebno veliko jih je bilo z dežele) z škofom in asistenco, potem pa so korakali nosilec s krsto. Poslednja je bila pokrita z rudečim baržunom; na njej sta bila znaka škofovstva, mitra in palica, potem mašni kelih in križ. Za krsto je šlo nekoliko duhovnikov in nekoliko drugih ljudi; potem e. kr. namestnik grof Goëss v civilni opravi, na njegovi desni mestni župan Dompieri, na levi pa gospod Rinaldini. Slednjič so sledili zastopniki vojaštva. Državno uradništvo ofiojnelno ni bilo zastopano.

V cerkvi sv. Justa so se vršili mrtvaški obredi in maša zadušnica. Po dovršenih obredih se je spreved zopet razvrstil ter se pomikal proti cerkvi očetov kapucinov. Po še enkratni absoluciji po vladiki Sterku so truplo pokojnega vladike položili v rakev poleg škofa Legata, umrlega leta 1875.

Lepe razmere! Sedaj pa je beležiti dogodek, ki priča, da so razmere v tržaški bolnišnici take, da pomenjajo veliko nevarnost za javno zdravje. Mi smo bili že poročali, da je neki mož s parnika »Polis Mitilene«, došlega v Trst dne 28. oktobra, obolel o sumljivih simptomih, da so ga

spravili v tukajšnjo splošno bolnišnico, od tu pa v bolnišnico za kužne bolezni, kjer je umrl dne 4. t. m. Po mestu se je bila raznesla vest, da je mož umrl za kugo. No, laški listi so oporekali temu in so zatrjali, da ni nikakega vzroka za vznemirjanje. V resnici pa je mikroskopiško-bakterijologiška abdukeija dokazala na nedvomen način, da je mož umrl na kugi. In potem se je zgodilo nečuvno, da ministerstva za notranje stvari niso nemudoma obvestili, kakor bi bili morali. Še le predvčerajšnjem je prišlo poročilo na Dunaj. Ministerstvo je nemudoma poslalo v Trst slovečega bakterijologa prof. Weichselbauma, ki je tudi konstatiral, da je oni mož umrl za kugo, no pa je zatrdil, da ni daljše nevarnosti, ker na bolniku ni bilo opaziti nikakih ekspektoračij (izmečkov). Tudi čas inkubacije — to je čas, ki mine mej okuženjem in pojavom bolezni — je že minul. Prof. Weichselbaum je sicer potrdil, da so bile druge varnostne odredbe tržaških oblasti popolnoma primerne, ali z ozirom na veliko nevarnost, ki je pretila, je vredno vse graje, da oblasti na Dunaju niso bile o pravem času obveščene o tem slučaju, kajti le oblast na Dunaju more določiti dovolj razsežene varnostne odredbe proti zanašanju takih bolezni. To se pravi igrati se z javnim zdravjem in taka igra bi mogla imeti groznih posledic.

Konec sveta in folkloristične študije. Je pa res fletno: ako dne 14. novembra 1899. l. moramo ukljub Falbu sedeti na lepi neporušeni zemlji ter z resnim obrazom čitati tržaški, nedobrovoljno humoristični list, ki čuje na ime »Piccolo della sera«! Človeka res veseli, ko vidi, da — noreev še ni konec, in, ergo: tudi sveta ne. »Piccolo« oznanja namreč narodom drugačen folklorističen dokument (Folklorizem pomenja znanost narodnih sporočil [narodne pripovedke, basni, pesmi, prislovice, vraže, itd. itd.] Tako označenje je priporočil angleški učenjak William J. Thoms), kako — modri so njegovi ljubi bratje onkraj luže, oni bratje, katere dan za dnevom venča s takimi venei 2000-letne kulture, da se mi ubogi Slovenci med njimi kar pogrezamo v sramoti, ker nismo taki.

Zadnji »Piccolo della sera« nam opisuje v dolgem članku — mašo, katero je (o tem so prebivalci Montenera pri Livornu prepričani) darovala osebno sama — Mati Božja, da bi odklonila od zemlje konec in pogubo.

Ob 7. uri zvečer je skrivnostna žena potrkala na vrata duhovnikovskega stanovanja, ter zahtevala, da ji odpre cerkev in pripravi vse, ker hoče darovati sv. mašo.

Duhovnik se je protivil, češ, da ženskam ni dovoljeno darovati maše. Ker se je pa ustrašil svete resnobe neznanke, ji je velel, naj počaka v sobi, da pojde ter vse pripravi. Med tem je poklical karabinijerje, ker je bil prepričan, da ima opraviti z blazno osebo. A tudi karabinijeri so se udali uplivu lepih oči in resne zunanjosti; zapovedali so duhovniku, da ustreže ženini želji ter so se sami udeležili službe božje, katero je za rešitev sveta z veliko gracijoznostjo darovala — Devica Marija v osebi.

Take stvari poroča »Piccolo«. — Komentarja ni treba. Ako je vest, da je med Italijani res takih babjevercev, resnična, imamo zopet jasen dokaz, kako piškava je hvalisana 2000-letna kultura, ne gledé na to, da igrajo dotični duhovnik in junaški karabinijeri prav žalostno ulogo. Ako so si paitalijanski novinarji izmislili to dogodbico, moramo misliti, da je stara laška kultura res že tako stara, da je postala otročja, kajti to priča, da tudi novinarji vedo, da italijanskemu občinstvu morejo pokladati, kar hočejo!

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v sv. Ivanu so nabrali na Martinovi večerji v »Konsumnem društvu« 7 gl. 3 uvč.

Domačo zabavno veselíco priredi prihodajo nedeljo, dne 19. novembra t. l., pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah. To bo torej prva domača veselica v letošnji zimski sezoni. Program, ki je jako obširen in zanimiv, priobčimo prihodnjič. — Slavno občinstvo, posebno pa domače barkovljansko, vabimo na obilo snidenje prihodajo nedeljo v »Narodnem domu« v Barkovljah.

C. kr. notar g. Karol Čibej je odprl dne 12. t. m. svojo pisarno v Gorici na Travniku št. 17, I. n., katero priporočamo slavnemu občinstvu, kajti s tem smo pridobili drugo slovensko notar-

sko pisarno v Gorici, ki je bila poprej v laških rokah.

Učiteljšče — v Kastvu?? Neki italijanski list hoče vedeti, da se vlada bavi z mislijo, da bi slovenske vsoporednice učiteljšča koperskega premestila v Kastav.

Associazione Democratica o Italijanskih poslanceh. Včeraj zvečer je imelo to novo društvo svoj shod, na katerem so najostreje obsojali glasovanje italijanskih poslancev proti predlogu poslancea Daszynskega za izbrisanje § 14. iz ustave. Predsednik dr. Spadoni je povdarjal, da je ta predlog izviral iz najčistejših liberalnih načel. Italijanski poslanci pa so deloma glasovali proti temu predlogu, deloma so se izognili glasovanju. Oni torej, ki so bili voljeni kakor liberalni kandidati, da so se pridružili najčrnejši reakciji. Za Italijane da ni nikaka korist, ako imajo na Dunaju svoje zastopnike, tudi če so možje od kupčije! Najmanje pa je smeti kupčevati z ugledom, častjo in čutstvom mesta. Kakor pošten človek ne more nehati podpirati poštenih, ker drugače sam ni več pošten, tako tudi liberalni ljudje morajo biti vedno z onimi, ki hočejo svobodo. — V nadaljnji razpravi so trdili govorniki, da so sedanji tržaški poslanci na moralno škodo mesta, da so ti poslanci podobni potovalecem kake trdkke, ki morajo gledati na koristi svojega principala, sicer jih isti pošlje na sprehod. Tu pa so bile vse koristi v samem besedičenju. Možje od kupčije naj bi pomislili, da je tudi takih kupčij, ki ne mažejo le rok, ampak tudi čast. Ti možje da hočejo vse opravičevati z besedo — mešetarji!

Democratica je torej postavila veliko ogledalo. Gospodje poslanci naj le hitro pogledajo vanje. Morda se — spoznajo.

Iz Bazovice nam pišejo: Nadejal sem se in čakal, da Vam kdo drugi sporoči o sijajnem pogrebu nepozabnega rodoljuba in tukajšnjega posestnika Andreja Preslna. No, ker sem zastoj čakal, treba že, da jaz spregovorim nekoliko besed.

Pokojni naš Andrej je bil rodom iz Tolmna iz znane Kranjčeve družine. V Bazovico je došel že kakor mal deček v hišo pokojnega Mihaela Urbančiča, kateremu je postal naslednik in dedič. Pokojni Andrej je bil vsikdar jako marljiv in delaven, blaga duša. On ni poznal osebnega sovražstva. Kako priljubljen je bil povsod, videli smo na dan pogreba, kajti spreveda se je udeležilo najmanj 1500 oseb iz najuglednejših slojev, iz Trsta in okolice. Videli smo starosto tržaških Slovencev, Ivana viteza Nabergoja na čelu trojici deželnih poslancev, veleblagorodnega svetnika na višem deželnem sodišču, gospoda Bogdana Trnova, več zastopnikov uglednega narodnega učiteljstva in mnogo drugih odličnih oseb. Taka udeležba je bila pač dokaz o spoštovanju, ki je je užival pokojnik.

Pogreb je vodil veleč. gospod župnik in deželni poslanec Fran Kosec (namesto domačega gospoda župnika, ki je bolehen) ob asistenciji gg. župnikov Koželja in Benkoviča. Pevsko društvo »Lipa« je pevalo žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na grobu. Sosebno ganljivo je bilo pevanje mešanega zbora v cerkvi. Peveci in pevke so imeli — v znak žalovanja — svoje društvene znake ovite z črnino. Peveci in pevke so nosili vence, položene od svojcev in prijateljev pokojnika. Tudi pevsko društvo »Lipa« je položilo vence z napisom: »Pevsko društvo »Lipa« podpornemu členu«. Kako bi ne, saj je bil pokojni Andrej pravi častilec petja. Ponašal se je z lahkim in nežnim tenorjem. Rad je bil vesel med veselimi. Pokojnik je bil naše gore list. Javnega življenja se sicer ni mnogo udeleževal, ker mu obili opravi niso dopuščali tega, a bil je značajan rodoljub.

In sedaj si, dragi Andrej, legel k večnemu počitku. Mi pa, ki smo ostali notri v tega življenja borbah, kličemo Ti v zadnji pozdrav: Počivaj v miru! Na svidenje nad zvezdami!

Heros.

Lloydov parnik »Semiramis«, je prispel danes iz Aleksandrije v naše pristanišče ter se podal v lazaret pri sv. Jerneju. Zapoveduje mu kapitan g. Fran Kosović. Na krovu je 33 potnikov.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 16. novembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Belvedere šte. 3 in 21, hišna oprava: Verdela šte. 614

in 747, hiš. oprava: trg Piazza del Teatro št. 1, hišna oprava; v ulici Giulia št. 23, hišna oprava; ob 3. uri popoldne Kontovel št. 62, šivalni stroj; ob 10. uri borzni trg a 13, knjige, v ulici del Salice št. 2, ogledalo; ob 12. uri: Sv. Križ, sodi in 1 prešič.

0 Levčevem „pravopisu“.

(Zvršetek.)

Pretrsovala in prevevala sva tu kar je najpotrebnejša; bilo bi pa še mnogo, mnogo prevevati — naj pišem še dalje? Vso zimo, vse noči bi rad jasnili, bistrili, razkladal in pisal, ko bi vedel, da zaprečim in odženem silovito švabenje ali —

Kaj meniš, kakov namen je vlada imela, ko je velela napraviti slovenski pravopis? Mar dobrohotnost in naklonjenost za nas? O ne —

Omenil sem uže, da vse razno činovništvo, niže in višje, smatra naš jezik neprilicnim in nesposobnim za uredovanje sploh, in tega mnenja so tudi oni, ki sicer načeloma niso nasproti nam; ali mi vendar zmerom zahtevamo svoje pravice, in vlada je rekla: no, dobro, vaši veljaki sami dokažejo, kar mi gospodje tvrdimo, t. j. vaši veljaki sami dokažejo, da vaš jezik ni sposoben za uredovanje na oblastih. — Naročila je potem g. prof. Leveu, naj sestavi pravopis za slovenski — in glej, ta izber je kobna za nas, kajti vlada se bo opirala in sklicevala na njegovo delo, ona se ne briga za to, da-li je delo dovršeno ali pogrešno. — Vidiš, to je bila zvita past.

Sicer je g. prof. Levee svojim „slovenskim pravopisom“ le sijajno dokazal, da on — slovenskega oratarja sin, svojega jezika ne zna; ne pa, da naš mili, krasni jezik ni prilicen in sposoben za uredovanje. Vlada takega dokaza, to se pravi, da je naš jezik sposoben za uredovanje, pa tudi ne želi, ker bi potem ne imela več razloga, da bi nam povsod in vsele vse zanikala, kar zahtevamo; nego ona hoče nas ovirati narodno in duševno — to svojo nakano razodeva vedno očitniše, saj povsod norce brije z nami. O, da bi Ti vedel in videl, kaj se tu po Primorskem godi, zgražal bi se! Deželne zakone in razne ukaze sloveni menda kuharica kakega vladnega svetnika; da bi vlada poiskala človeka, ki bi bil kos takemu poslu, kaj takega ji še na misel ne pride, samo da ima povoda žaliti nas in sramotiti nas varvarami.

Završujem, — ali ozirom na vse, kar sem tu obrazložil, prosim, rotim, zaklinjam Te, dušo moja, zastavi vse svoje moči v to, da prečiš gerdo nasilno švabenje; to ti bodi najvažnija zadeva, da uči vsele in povsod pravo slovansko slovenščino!

Vrlim žislanjem Te pozdravljam in sem
Milivoj Ivanov.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 15. Predsednik v ministerskem svetu, grof Clary, in voditelj finančnega ministerstva pl. Kniazolueki sta odpotovala danes zjutraj v Budimpešto.

Dunaj 15. Kvotna deputacija avstrijska je imela danes predpoludne svojo sejo. Sklenili so, da jutri pojdejo vsi člani v Budimpešto, kjer se bodo pogajanja nadaljevala.

Praga 15. Slušatelji češkega vseučilišča so imeli danes shod. Razpravljali so hoteli o umorstvu v Polni in o odpravi jezikovnih naredeb, ali navzoči rektor ni dovolil razprave o drugi točki. Po shodu so dijaki demonstrirali proti prof. Masaryku, ali redarstvo jih je razpršilo.

Pariz 15. »Gaulois« je izvedel, da je princ Napoleon, ki, kakor znano, služi v ruski vojski kakor polkovnik, zaprosil za dopust, ker bi se hotel boriti v vrstah Boercev. Car pa, ki hoče varovati strogo nevtralnost, je odklonil to prošnjo.

London 14. »Times« javlja iz Tokio: Govorice o napetosti med Rusijo in Japonsko so neosnovane, kajti sedaj ni nobenega mednarodnega vprašanja, ki bi je ti državi morali rešiti.

Kahira 15. Iz oaze Siva je došla vest, da je glavni Simusi zapustil svoje glavno mesto Konfra v Tripolisu in je z svojo odšel na zapadni Sudan. Radi usode francoskih misij vzbuja to dejstvo jako živo zanimanje.

Božične jaslice

z mnogovrstnimi zrezanimi slikami in živalmi, vse jako naravno narejene. **Cene od 20 gl. naprej**

Kipi svetnikov, vrezani na lesu.

Križev pot. postaje (Relief)
kakor tudi vse rezbarije.

Sveta polaganja v grob, altarje, propovednice, krstne kamne, okvirje, vsakega štila in lesa, se opravijo in pozlate v obliki polni efekta, izdeluje večkrat odlikovana

delavnica za krščansko umetnost

JOH. BAPT. SCHMALZL, rezbar

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

Cene kipov svetnikov, izborna napravljena, po ljubljenih oljnatih barv in pozlačenih:

Velikost: cm.	20-30.	30-40.
Cene a. v. gl.	10.—	12.—
50.	60.	70.
15.—	18.—	23.—
25.—	30.—	35.—
40.—	45.—	50.—
60.—	70.—	80.—
85.—	100.—	

Kristove podobe, fino na lesu
vrezane, oljnatu barvane, z žebelji in napis, cena za vsako:

Velikost: cm.	20.	25.
Cene a. v. gl.	2.—	3.—
30.	40.	50.
4.—	5.—	7.—
100.	120.	130.
13.—	17.—	22.—
28.—	39.—	45.—
60.—		

Kar ne ugaja, se vzame nazaj.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi

Tovarna kemičnega gnojja „KOPROS“ v Boljuncu (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

CENE:

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.
Kolči ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Bilje	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarja do završetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kislica, potaše in apna, katere snovij so potrebne za živilo rastlin. Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.

Cena: Žakelj od 25 kg. gl. 2.—; od 50 kg. gl. 3.80; od 100 kg. gl. 7.50, se žakljem vred.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

Iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v origin. steklenicah z našo varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelki.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Elizabetne ulice 8.

Nikolaj Terškan!

trgovec v Ljubljani

priporoča ob pričetku sezone svojo **izborna kisle zelje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računi brutto za netto, pri pošiljki po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kg. Posebno prilicno za večje rodline in gostilničarje!

Cene brez konkurence.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadst.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. **Pleti** (šjali) v raznih modernih barvah. Udobiva se se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošilja zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Trst, Via Nuova št. 28.

Spiritus sinapis compositus

ALCOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itl.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 3.000.000.—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000.—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000.—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Glasbena šola.

Podpisani učitelj glasbe odprl je v ulici Cologna št. 2. II. nadstropje (za javnim vrtnom) šolo za poučevanje sledečih predmetov: **teorija, glasovir, petje, vse tamburaške instrumente, mandolin, vijola, čelo in violon** (contrabas).

Natančneje pojasnila daje podpisani vsaki dan od 11. do 12. ure predp. v zgoraj imenovanih prostorih. Pisma istojta. — Za uspešni in točni pouk jamčim. — Priporočuje se za obilno udeležbo beležim

Hrabroslav Vogrič

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.